

Egy régi imádságom.

*Uram, veled én pörbe szálltam . . .
Egedre köveket dobáltam
S most hullanak rám garmadában.*

*Uram, a kövek zúznak, fájnak,
Lelken ütnek, szíven találják.
Vess véget már pörnek, csapásnak.*

*Tudod, hogy nem magamért kezdtem,
Oltárhoz egy angyalt vezettem
S te ránk se gondoltál egedben.*

*S elhagytál, el, gondban, nyomorban
S mikor már-már porig lerogytam,
Ő jajgatott s én követ fogtam.*

*Nézd, nézd Uram, most már imádunk,
Azt is tudod, hogy kire várunk . . .
Oh áldd meg hát az árvaságunk!*

*S nézd, nézd Atyánk, mi félünk, félünk . . .
Jövel, jövel s maradj itt velünk,
Egy új lélek nevében kérünk.*

Egyházi beszéd.*

Irta: **Kovács Lajos.**

Alapige: Máté XXVIII. 19. „Elmenvén, tanítsatok minden népeket, megkeresztelvén őket Atyának, Fiunak és Szentléleknek nevében”.

»Elmenvén, tanítsatok minden népeket, megkeresztelvén őket Atyának, Fiunak és Szentléleknek nevében«. Egyike ez azoknak a jól ismert és minden egyszerűsége mellett sem közönséges jelentésű evangéliumi kifejezéseknek, melyeket sokszor és örömmel, mondhatnám bizonyos kedvteléssel hangoztatunk a keresztlény szószékeken s más körben végzett kötelességeink teljesítése közben, mert a keresztlény emberiség célját és kötelességének irányát látjuk azokban megjelölve. Azok közé a nagyértékű utasításszerű kijelentések közé tartoznak az alapige szavai, melyek életének alkonyán hangoztak el a Jézus ajkairól s már ennél fogva is különös becses és jelentőséggel kell hogy bírjanak minden jóra való és vallásos lelkületű keresztlény emberre nézve. Sőt a Máté evangéliuma szerint úgyszólván ez az utolsó utasítása Jézusnak tanítványai számára.

A nagy Mester tehát méltán tünhetik fel e pillanatban lelki szemeink előtt úgy, mint aki távozóban van. Érzí, hogy rövidre terjedt földi pályafutása vége felé közeledik. Lelke tudja már, hogy küzdelmeinek nemsokára vége szakad s a földi lét határai bezáródnak számára és megnyílik előtte az örökkévalóság kapuja, melyen át elválhatatlanul kíséri tanítványainak, szereteteinek ragaszkodása, anyiaiaknak forró szeretete, rövid életének oly sok szép

* A Bedő Alberttől hirdetett pályázaton jutalmat nyert.